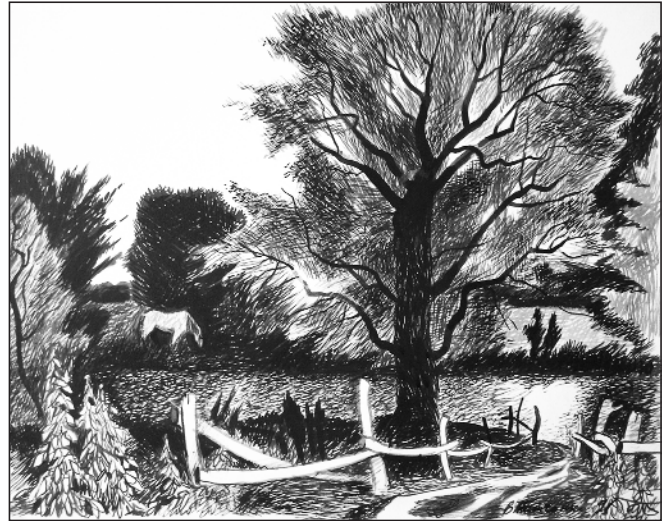

Зимовий стіг. Седнів. 1983 р. Папір, олівець

Річка снів. 1985 р. Папір, туш, пензель

Зима в Седневі. 1983 р. Папір, олівець

У будинку творчості в Седневі я був, здається, два рази.

Добре пам'ятаю своє перебування там у складі молодіжної групи перед самим вступом до Спілки художників України. Керівником групи був Георгій Вячеславович Якутович.

Він працював тоді над ілюстраціями до «Повісті минулих літ», щедро розкриваючи перед нами процес роботи над оригіналом, його технічний і творчий аспекти.

Ми теж старанно працювали зі своїми серіями (я ілюстрував «Жан-Кристофа» Романа Ролана). А вечорами всі разом сиділи біля вогнища.

І з того б не розпо-
÷иналася розмова
в такій неформальній
обстановці, вона зав-
жди закін÷увалася мір-
куваннями Георгія
В'я÷еслави÷а про
твор÷ість — розумни-
ми, переконливими
й темпераментними.

Ми працювали
й ÷екали, коли ж Георг-
гій В'я÷еслави÷а як
керівник групи влаш-
тує строгий перегляд
наших робіт. Час ми-
нав... Нарешті ми зро-
зуміли (а швидше нам
підказали), що Якуто-
ви÷, один із найавто-
ритетніших і найтиту-
лованіших українських
художників, улюбле-
нець московської
художньої еліти, не
може собі дозволити
зайти до наших май-
стерень без запро-
шення.

І запрошення не за-
барилися.

У наших роботах він
старанно вишукував
цікаві, вдалі моменти
й щиро радів, якщо
знаходив їх.

Кілька його заува-
жень щодо моїх робіт,
а також виступи на
художніх радах у ви-
давництві «Дніпро»
запам'яталися
назавжди.